

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.114/2026/7.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Kovács M. László Ügyvédi Iroda

ügyvédi iroda

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Molnár Arnold ügyvéd

ügyvéd címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Balassagyarmati Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

47.P.20.452/2025/14.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

végzés

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az érdemi szaktól kezdődő új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A másodfokú perköltséget a felperes vonatkozásában 298.000 (kétszázkilencvennyolcezer) forintban, az alperes vonatkozásában 158.750 (százötvennyolcezer-hétszázötven) forintban határozza meg.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes által szerkesztett ipolyinfo.com internetes portálon 2025. október 16-án „Kamuegyesületbe léptette be a polgármestereket” címmel jelent meg cikk az alábbi tartalommal:

[2] „Nem létező civil szervezetbe lépett be több Nyugat-nógrádi polgármester, akik jóhiszeműségét egy diósjenői önkormányzati képviselő használta ki – állítja Drégelypalánk első embere. Név1 a Megafonnak mondta el, hogy megdöbbenve vette észre, felelős településvezetők bizalmával visszaélve egy fiktív szervezet nevében intézkedett felperes diósjenői helyi politikus. Név1 a rádió mai adásában ismertette: felperes idén év elején azzal kereste meg őt, valamint Ipolyság, Nógrád és Balassagyarmat vezetőit, hogy vegyenek részt a Balassagyarmat-Vác vasútvonal fejlesztéséért induló kezdeményezésben, amelynek első munkája egy hatástanulmány elkészítése lesz. Név1 visszaemlékezésében azt mondta:

nemrégiben már készült egy ugyanilyen hatástanulmány, azonban az ügyre tekintettel bizalmába fogadta a Börzsönyi és Ipoly-völgyi Vasútbarátok Egyesületének elnökeként bemutatkozott felperest. Az országos médiavisszhangot is kiváltott témát követően a polgármesterek egymástól tudták meg, hogy nem létező egyesület nevében kampányolnak. A drégelypalánki polgármester szerint szerint a határozott fellépés és a hivatalosnak tűnő megkeresés vezette félre őket. Megjegyezte: a fiktív egyesület azóta meg is alakulhatott volna, de az sem történt meg.”

[3] A felperes 2025. november 14-én e-mail formájában sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet küldött az alperes e-mail címére, géppel szerkesztett aláírás nélküli levélben, a cikkben foglalt valótlan tényállítások miatt.

[4] Az alperes 2025. november 18-án ugyancsak e-mailben válaszolt a felperesnek, amelyben tájékoztatta, hogy nem közölt valótlan tényeket.

[5] A felperes 2025. december 4-én előterjesztett keresetében az alperes kötelezését kérte az alábbi – az előzetes kérelemmel egyező tartalmú – helyreigazító közlemény közzétételére:

[6] „Helyreigazító közlemény az ipolyinfo.com weboldalon 2025. október 16. napján »Kamuegyesületbe léptette be a polgármestereket« címmel közölt cikk valótlan állításai miatt: Az ipolyinfo.com weboldalon 2025. október 16. napján megjelent, „Kamuegyesületbe léptette be a polgármestereket” címmel közölt cikkünk címe, miszerint felperes „Kamuegyesületbe léptette be a polgármestereket”, nem felel meg a valóságnak.

[7] E cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes diósjenői önkormányzati képviselő több nyugat-nógrádi polgármester jóhiszeműségét kihasználta, akik egy nem létező civil szervezetbe léptek be.

[8] E cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes diósjenői önkormányzati képviselő felelős településvezetők jóhiszeműségével visszaélve egy fiktív szervezet nevében intézkedett. A valóság a cikk címében és szövegében írtakkal szemben az, hogy nem volt, nem jött létre semmiféle egyesület, és így, mivel nem volt egyesület – amely ötletet az érintettek közösen elvetettek – abba nem is léphetett be senki, felperes nem léptetett be senkit semmilyen egyesületbe, sem más szervezetbe és nem intézkedett fiktív szervezet nevében.”

[9] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. §, 496. § rendelkezéseire alapította. Perköltségét felszámította.

[10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Védekezése szerint a keresetet megelőző sajtó-helyreigazítási kérelemre vonatkozó felhívás nem felelt meg a jogszabályban foglaltaknak.

[11] Az előzetes kérelem benyújtására nyitva álló 30 napos határidő anyagi jogi határidőnek minősül, ezért annak utolsó napján a kérelmet igazolható módon postára kell adni, vagy annak meg kell érkeznie a címzetthez.

[12] A jelen esetben a felperes ajánlott, tértivevényes küldeményt nem küldött az alperes részére. A keresetben hivatkozott, 2025. november 14. keltezésű elektronikus levél nem tartalmaz grafikus elemet és aláírást sem. Ezért az irat nem felel meg az írásbeliség követelményének, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:7. § (2), (3) bekezdésében foglaltaknak; nem minősül írásba foglalt nyilatkozatnak.

[13] Az írásbeliség követelményének való megfelelés esetén pedig fokozott biztonságú aláírással ellátott levélként lenne elfogadható.

[14] A 30 napos határidőt a felperes elmulasztotta.

[15] Az alperes a kereset elkésettségére hivatkozással kérte az eljárás megszüntetését. Az előzetes eljárásban az alperes nyilatkozott, ebből nyilvánvalóvá vált a felperes számára, hogy nem kíván sajtó-helyreigazítást közzétenni; a felperesnek a nemleges válasz kézhezvételétől számított 15 napon belül kellett volna keresetét benyújtania. A 2025. november 18-i dátumot figyelembe véve a keresetindításra nyitva álló határidő 2025. december 3-án járt le, ám a felperes keresetét csak 2025. december 4-én iktatták.

[16] Érdemben azért kérte a kereset elutasítását, mert a sérelmezett kijelentés véleménynek minősül a sajtóközlemény egészének értelmezése során. Kiemelte, hogy az írás közügyet érint, a felperes közszereplő. A cím tényekből levont okszerű következtetést tartalmaz; a szerző sarkos véleményének adott hangot.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A felperest kötelezte 342.900 forint perköltség megfizetésére az alperes részére.

[18] Alkalmazott jogszabályként ismertette az Smtv. 12. § (1), (2) bekezdését, a Pp. 495. § (1) bekezdését, 496. § (1), (2), (3) bekezdését. Azt vizsgálta, hogy az előzetes helyreigazítási kérelem megküldésére a jogszabálynak megfelelő módon került-e sor; teljesültek-e a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglalt feltételek.

[19] A Pp. 495. § (1) bekezdése alapján abból indult ki, hogy a pert megelőzően a sajtószerv felé irányuló helyreigazítási kérelem eredménytelensége a feltétele a keresetlevél előterjesztésének. A megelőző kérelem alapján van ugyanis a sajtószerv abban a helyzetben, hogy meggyőződhesen a kérelem alaposágáról, így mindenekelőtt arról, hogy rendelkezik-e azokkal az információkkal, amelyek alapján a perben sikerrel védekezhet.

[20] A szükségképpen előzetes eljárásban igényelt helyreigazítás formai követelménye a törvény által előírt írásbeliség. Ezért a törvényszék az alperes részére eljuttatott elektronikus levél joghatás kiváltására alkalmasságát vizsgálta.

[21] Az ítélkezési gyakorlat alapján annak tulajdonított jelentőséget, hogy a jogosult azonosíthatósága érdekében szükséges a kérelem aláírása (BDT2019. 3986. számú döntés). A kérelemnek legalább az okiratokra vonatkozó írásbeliség követelményének meg kell felelnie, figyelemmel a Ptk. 6:7. § szabályozására. A rendelkezés értelmében a jognyilatkozat akkor minősül írásba foglaltnak, ha azt a nyilatkozó fél aláírta. Írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére, a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. Az egyszerű zárt rendszeren kívüli e-mail a nyilatkozattevő személyének a kétségkívüli azonosítására aláírás hiányában nem alkalmas, így az írásbeliség követelményét sem elégíti ki.

[22] Az elektronikus levélben érkezett helyreigazítási kérelem esetében fontos garanciális követelmény az, hogy annak tartalma és a jogosulttól való származása kétséget kizáróan megállapítható legyen. A hitelesség hiánya azt jelenti, hogy a dokumentum nem alkalmas az akaratnyilatkozat megtételének, valódiságának és a tartalma változatlanságának, hamisítatlanságának, kétséget kizáró bizonyítására.

[23] Az elektronikus okirat a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) 30. § (1) bekezdés a), b) pontjában foglaltak teljesülése esetén felel meg a valódiság és a hamisítatlanság követelményének.

[24] Az adott esetben a helyreigazítási kérelem és a megküldés módja együtt alkot egységet; írásba foglaltnak csak a fokozott biztonságú aláírással ellátott elektronikus irat minősül. Emellett – a Dáptv. rendelkezései értelmében – a kézbesített elektronikus dokumentumnak meg kell egyeznie a nyilatkozattevő által jóváhagyott dokumentummal.

[25] A felperes előzetes kérelme azonban aláírást nem tartalmaz, ezért a felperestől származása egyértelműen nem azonosítható; az írásbeliség követelményének nem felel meg, így joghatás kiváltására nem volt alkalmas.

[26] Ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a per előfeltétele nem teljesült, és a keresetet elutasította. Az eljárás megszüntetése iránti kérelmet elutasította, mert a helyreigazítási kérelem megküldése nem volt joghatályos és annak pontos időpontja sem volt megállapítható. Az alperes védekezésének további érveit nem vizsgálta, a felperes bizonyítási indítványát pedig szükségtelenként mellőzte.

[27] A perköltség megfizetésére a pereszes felperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. Az alperes perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint határozta meg 150.000 forint + áfa, valamint két tárgyalás vonatkozásában összesen 120.000 forint + áfa összegben.

[28] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Perköltségét felszámította.

[29] Jogorvoslati kérelmét eljárási és anyagi jogszabályok sérelmére alapította. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 263. § (1) bekezdés, 279. § (1) bekezdés, 346. § (4), (5) bekezdés, 495. § (1) bekezdés, valamint a Ptk. 6:7. § rendelkezéseit. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésében, (3) bekezdés *a)*, *c)*, *d)* pontjában jelölte meg.

[30] Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a per előfeltétel hiányára vonatkozó megállapításaival (elsőfokú ítélet indokolása, [21] bekezdés).

[31] Az elsőfokú bíróság a pervezetés tekintetében következetlen is volt; ha következtetése szerint a helyreigazítási kérelem nem felel meg az írásbeliség követelményének, akkor szükségtelen volt a tárgyalások megtartása, az érdemi bizonyítás lefolytatása. Ez az eljárás nem felelt meg a perkoncentráció elvének, és sérti a pergazdaságosság szempontját is.

[32] Az ítéleti indokolás [19], [20] bekezdésében az írásbeliség követelményével kapcsolatban megfogalmazott érvek megalapozatlanok. A sajtó-helyreigazítási kérelem alakiságára vonatkozó megállapítások helyessége esetén is jelentősége van annak, hogy az alperes a pert megelőzően, majd a peres eljárásban sem vitatta az előzetes helyreigazítási kérelem tartalmát, megismerését és felperestől származását. Ezt támasztja alá az is, hogy az e-mail és mellékletének tartalmát a 2025. november 18-i cikkében szinte szó szerint közölte, kvázi helyreigazításként.

[33] A törvényszék által hivatkozott „az akaratnyilatkozat megtételének, valódiságának és a tartalma változatlanságának, hamisítatlanságának, kétséget kizáró bizonyítására” vonatkozó követelmény nem elvont, általánosságban figyelembe veendő szabály, hanem az adott ügy egyedi jellemzőihez igazodóan alkalmazandó.

[34] Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nem csupán a fokozott biztonságú aláírással ellátott elektronikus irat minősül írásba foglaltnak. A felperes nem rendelkezik olyan technikai-informatikai feltételekkel, hogy fokozott biztonságú aláírással ellátott elektronikus iratot tudjon előállítani. Nem elvárható, és nem is jogszabályi kötelezettsége, hogy rendelkezzen ilyen feltételekkel; az ehhez szükséges feltételek hiánya miatt nem érheti hátrány.

[35] A Dáptv. rendelkezéseire hivatkozással a helyreigazítási kérelem azonosíthatatlanságára, az írásbeliség hiányára levont következtetés is téves. Az alperes a részére e-mailben küldött helyreigazítási kérelem megérkezését nem vitatta, az abban foglaltakat szinte szó szerint közölte a 2025. november 18-án közzétett cikkében, amellyel tartalmilag eleget tett a helyreigazítási kérelemnek.

[36] A fellebbező a Kúria Gfv.30417/2014/3. számú határozatát ismertetve kiemelte, hogy a jelen esetben a helyreigazítási kérelmet elektronikusan, egyszerű e-mail formájában küldte meg; az kétséget kizáróan megérkezett az alpereshez; a felek közötti egyetlen kapcsolattartási forma az elektronikus út volt; az alperes a honlapján, impresszumában maga adta meg ezt az e-mail címet kapcsolattartás céljára; a levelezés a felek között zárt láncolatot alkotott, küldeményére az alperes válaszolt; további e-mailt az alperesnek nem küldött, ezért nem állt fenn a perbeli elektronikus üzenet azonosításának bizonytalansága.

[37] Mindezekből nyilvánvaló, hogy a perbeli helyreigazítási kérelem a felperestől származónak azonosítható, annak megtörténte, tartalma, időpontja utólag rekonstruálható, ellenőrizhető.

[38] Az ítélezési gyakorlat alapján az előzetes kérelem joghatályos nyilatkozatként elfogadható; a törvényszék figyelmen kívül hagyta a hivatkozott eseti döntést.

[39] A jogeset alkalmazhatóságát nem érinti az eltérő pertárgy, hiszen mindkét esetben jelentős kérdés a felek közötti elektronikus kapcsolattartás mibenléte, értékelése, minősítése és elfogadhatósága; ehhez mérten lényegtelen, hogy az elektronikus kapcsolattartásra mely jogterületen került sor.

[40] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

[41] Álláspontja szerint a fellebbezésből nem állapítható meg, hogy az indokolásban kifejtettek mely jogsértés körében értékelhetők. A pervezetés, perkoncentráció tekintetében megfogalmazott állításokhoz a fellebbező nem jelölt meg jogsértést. A fellebbezés nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdését és 346. § (4), (5) bekezdését milyen módon sértette meg.

[42] A tényállás szabad megállapításának elve [Pp. 263. § (1) bekezdése] és a bizonyítás eredményének mérlegelése [Pp. 279. § (1) bekezdése] körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per érdemi elbírálásához szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan mérlegelte és a jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott. Az ítéletnek a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütköző jogszabálysértő volta csak akkor állapítható meg, ha az ügyben eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetése során nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket vont le.

[43] A fellebbezés az elsődleges és a másodlagos jogorvoslati kérelemhez illeszkedő elkülönült indokolást nem tartalmaz; a felperes a Pp. 381. § rendelkezésére hivatkozása ellenére nem jelölte meg az elsőfokú bíróság által elkövetett lényeges eljárási szabálysértéseket.

[44] A Pp. 495. § (1) bekezdése egyértelműen írja elő, hogy a helyreigazítás közzétételét az érintett személy írásban kérheti; vita esetén a törvényi előírásoknak megfeleléség a vizsgálat és értékelés tárgya.

[45] A törvény valóban nem követeli meg az elektronikus irat fokozott biztonságú aláírással történő ellátását, kizárólag csak az írásbeliséget írja elő. A felperes nem volt elzárva attól, hogy „hagyományos” írásbeli nyilatkozattal, levélben, kézírással ellátva, postai kézbesítés útján terjessze elő kérelmét. Az elektronikus út választása esetén azonban az

elektronikus iratnak is meg kell felelnie az írásbeliség követelményének. Ennek mércéje objektív, a Ptk. 6:7. § (2), (3) bekezdésében meghatározottak szerint.

[46] Az ítélezési gyakorlat szerint az egyszerű e-mailben küldött jognyilatkozatok nem minősülnek írásba foglaltak; a minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum kétséget kizáróan eleget tesz a Ptk. írásbeliségre vonatkozó követelményének, míg az alá nem írt elektronikus levél joghatás kiváltására nem alkalmas (BDT2016. 3609., BDT2019. 3986. számon közzétett döntések; a Kúria Pfv.21360/2017/4. számú határozata).

[47] A felperes saját döntése volt, hogy az egyéb lehetőségek mellett az elektronikus levél formáját választja a kérelem előterjesztése során. Ebből következően az ő terhe és kötelezettsége az, hogy az elektronikus küldeménye az írásbeliség fogalmának megfeleljen.

[48] Jelentősége van annak is, hogy a levélhez csatolt, a kérelmet tartalmazó melléklet ugyancsak aláírás nélküli (word file) volt; ebben az esetben a BDT2021. 4323. számon közzétett döntés tartalma az irányadó. Az SMS és az egyszerű e-mail aláírás hiányában nem minősülhet a Ptk. 6:7. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatnak; az aláírt és szkennelt dokumentum egyszerű írásban tett nyilatkozatnak minősíthető.

[49] Mindezek alapján a felperes helyreigazítás iránti kérelme az írásbeliség követelményének nem felelt meg; ekként a jogszabályban előírt 30 napos jogvesztő határidőn belül érvényes igényérvényesítés az alpereshez nem érkezett. Ezen nem változtat az sem, hogy az e-mailen érkezett kérelem alapján újabb cikk született. A törvény ugyanis nem a laikus fogadó fél reakciójához köti a kérelem előterjesztésének a szabályszerűségét, hanem az írásbeliséghez és a határidő megtartottságához.

[50] A Kúria Gfv.30417/2014/3. számú határozatában foglalt jogértelmezés a jelen eljárásban nem vehető figyelembe. A felek között nem állt fenn jogviszony, amelynek során kialakult volna egy „bevett elektronikus kapcsolattartási forma”. A felperes kifogásolt elektronikus levele volt az első küldemény, ami fogalmilag is kizárja, hogy kialakult és elfogadott gyakorlat lett volna.

[51] Mindemellett a helyreigazítási kérelem és a kereset kapcsán is fenntartotta az elkészettségre történő hivatkozást is.

[52] A fellebbezés alapos.

[53] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdése], ezért a másodfokú felülbírálat azt teljes terjedelmében érintette, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése]. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében.

[54] A felperes elsődleges jogorvoslati kérelmét az elsőfokú bíróság téves eljárásjogi jogértelmezésére hivatkozással terjesztette elő, ezért az ítéltábla a Pp. 369. § (1) bekezdésében meghatározott felülbírálati jogkörében eljárva a fellebbezésben megjelölt eljárási szabályok megtartottságát vizsgálta.

[55] A törvényszék ítéleti döntését az előzetes eljárásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések sérelmére alapította.

[56] A Pp. 495. § (1) bekezdése értelmében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti helyreigazító közlemény közzétételét az érintett személy vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított harminc napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a hírügynökségtől (a továbbiakban együtt: sajtószerv). A határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a helyreigazítás iránti kérelmet legkésőbb e határidő utolsó napján a sajtószerv címére ajánlott küldeményként postára adták. E határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

[57] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a jogvita érdemi elbírálása során elsőként az előzetes eljárás esetleges szabályszerűtlensége, a kérelem határidőn túli jellege, egyéb hiányossága tekintetében vizsgálódott. A megelőző eljárás esetleges szabályszerűtlensége a per érdemi eldöntése során értékelendő. A bíróság jogi következtetéseivel azonban az ítéltábla nem értett egyet.

[58] Az eljárás irataiból megállapíthatóan a felperes helyreigazítási kérelmét az alperes impresszumában megadott, ipolyinfo@ipolyinfo.com elektronikus címre küldte meg. A levél e-mail formájú, a rajta feltüntetett, az elektronikus rendszer által generált adatok szerint a megküldés időpontja 2025. november 14., a feladó „felperes e-mail cím”. A levél kizárólag gépelt szöveget tartalmaz, annak küldője „felperes”. Az e-mail üzenet csatolmányként utal a helyreigazítási kérelemre. A mellékletként továbbított levél szintén nyomtatott formában tartalmazza a kelteztést és a feladó személyét („Diósjenő, 2025. november 14. Tisztelettel: felperes jogosult, érintett”).

[59] Az alperes főszerkesztője, személy1 elektronikus levélben válaszolt a felperesnek 2025. november 18-án. Levelének tárgya „válasz helyreigazítási megkeresésre”, a címzett e-mail cím e-mail cím. A küldemény utalást tartalmaz a felperes levelére, az ismételt válasz megküldését is az ipolyinfo@ipolyinfo.com címre kérve. Közli a felperessel, hogy az általa küldött helyreigazítási kérelmet nem tudja elfogadni, egyben felkéri a hamarosan megjelenő újabb cikk elolvasására. Ez utóbbi írás a 2025. november 18-án megjelent „felperes: valótlan, hogy valótlan egyesületbe léptette be a polgármestereket” című cikk. A sajtóanyag utal a felperes korábbi cikkhez kapcsolódó helyreigazítási kérelmére és részben annak tartalmát is szó szerint idézi.

[60] Az elsőfokú bíróság a 2026. január 12-i tárgyaláson személyesen meghallgatta az alperes főszerkesztőjét, személy1t, aki törvényes képviselőként úgy nyilatkozott, hogy a cikk megjelenése után másfél órát beszéltek a felperessel; helyt kapott az ő véleménye, a másik cikk már ennek a megjelentetése (Balassagyarmati Törvényszék 47.P.20452/2025/13. számú jegyzőkönyv 5. oldal).

[61] A fenti peradatok értelmezése során az elsőfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott; az előzetes kérelem megfeleltethető a Pp. 495. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi feltételeknek, mert megállapítható, hogy a feladó az érintett, a kérelem benyújtására a jogszabályban előírt határidőben került sor, írásban.

[62] A helyreigazítási kérelem értékelése során a Dáptv. rendelkezései nem voltak alkalmazhatóak, mert annak 9. § (2), (3) bekezdése nem nevesíti az alperest digitális szolgáltatás nyújtására kötelezett szervként; a Dáptv. hatálya a sajtószervekre nem terjed ki [Dáptv. 2. § (1), (2), (3) bekezdése].

[63] A törvényszék a Ptk. 6:7. § rendelkezéseit is tévesen alkalmazta. A Ptk. 6:7. § (1) bekezdése szerint, ha a jognyilatkozatot írásban kell megtenni, az akkor érvényes, ha legalább a lényeges tartalmát írásba foglalták. A (2) bekezdés értelmében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a jognyilatkozat akkor minősül írásba foglaltnak, ha jognyilatkozatát a nyilatkozó fél aláírta. A (3) bekezdés alapján írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor.

[64] Az elsőfokú bíróság által is idézett, az új Ptk. tanácsadó testületének jogértelmezése szerint a jogszabály 6:7. § (3) bekezdése technológia semleges feltételeket szab a hagyományos írásba foglalástól különböző módon megtett jognyilatkozatok írásbeli minőségének megállapításához.

[65] A kommunikációs technikák fejlődésével a mindennapi érintkezés szokásos formájává vált, maradandó eszközzel, írásjelek útján tett, a Ptk. 6:7. § (3) bekezdésben foglalt rendelkezés követelményeinek vitathatóan megfelelő nyilatkozatok – ide értve az e-mailben, ahhoz csatolt file-ban elküldött közléseket – akkor minősülnek írásba foglaltnak, ha közlésükre, a bennük foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozatot tevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor.

[66] E feltételek fennálltát a bíróságnak minden esetben meg kell vizsgálnia és meg kell állapítania, hogy az adott közlési forma az adott körülmények között megfelelt-e ezeknek az elvárásoknak. A Ptk. 6:7. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés a valódiság és hamisíthatatlanság követelményét nem szabályozza, és nem várja el a nyilatkozat abszolút hamisíthatatlanságát ahhoz, hogy az írásbeli nyilatkozatnak minősüljön. Ennek a követelménynek elvileg bármilyen fizikai formában megjelenített közlési forma megfelelhet; a jognyilatkozatok alakításának minősítése attól függ, hogy a vizsgált nyilatkozattételi és közlési forma az adott esetben alkalmas-e a tartalom változatlan visszaidézésére, továbbá a nyilatkozatot tevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására.

[67] Az elsőfokú bíróság ezeket az általános megállapításokat szűkítően értelmezve csak azokat az elektronikus úton tett jognyilatkozatokat tekintette az írásbeli alakszerűség követelményének megfelelőként, amelyek a Dáptv. előírásaihoz illeszkednek, illetve – a tanácsadó testület tagjainak kisebbségi álláspontja szerint – elektronikusan aláírtak minősülnek. Mindemellett a tanácsadó testület véleménye és az ítélezési gyakorlatként bemutatott BDT2019. 3986. számú eseti döntés az eljáró bíróságot nem köti; utóbbi nem a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozata [Pp. 346. § (5) bekezdése].

[68] Ugyanezen indokból mellőzte az ítéltábla a fellebbező és az alperes által megjelölt döntések figyelembe vehetőségének vizsgálatát (Gfv.30417/2014/3., BDT2016. 3609., BDT2021. 4323.). A Kúria Pfv.21360/2017/4. számú BHGY-ban megjelent határozatának elvi tartalmával (a sajtó-helyreigazítási eljárásban az előzetes helyreigazítási kérelem e-mail formájában csak akkor minősül írásban előterjesztettnek, ha a kérelmet fokozott biztonságú elektronikus aláírással látják el) kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla a következőknek tulajdonított jelentőséget.

[69] A Kúria által a BHGY-ban megjelentetett Pfv.20321/2020/3. számú ítéletének indokolásában az írásbeliség követelményét értelmezte az elektronikusan küldött levél (email) vonatkozásában. A szerint megfelelően irányadónak tekinthető „az új Ptk. Tanácsadó Testületnek a Ptk. 6:7. § (3) bekezdése vonatkozásában megfogalmazott azon véleménye, mely szerint az e-mailben, ahhoz csatolt file-ban, beszúrt aláírásképfájllal ellátott, szövegszerkesztővel szerkesztett, szerkeszthető vagy nem szerkeszthető formába konvertáltan elküldött, chat felületen, SMS-ben, a másik fél által rendelkezésre bocsátott platformon elektronikus úton tett írásbeli jognyilatkozatok is írásba foglaltak minősülnek akkor, ha közlésükre, a bennük foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozatot tevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. A Tanácsadó Testület tagjainak többségi álláspontja szerint a bíróságnak minden esetben meg kell vizsgálnia és meg kell állapítania, hogy az adott közlési forma az adott körülmények között megfelelt-e ezeknek a feltételeknek. A Ptk. 6:7. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés ugyanis a valódiság és hamisíthatatlanság követelményét nem szabályozza, és nem várja el a nyilatkozat abszolút hamisíthatatlanságát ahhoz, hogy az írásbeli nyilatkozatnak minősüljön. Ennek a követelménynek elvileg bármilyen fizikai formában megjelenített közlési forma megfelelhet. Ezért a nem hagyományos és nem az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. tv. 17. §-ában (az eIDAS

rendelet 26. §-ában) szabályozott írásbeli alakszerűség mellett tett jognyilatkozatok alakításának minősítése attól függ, hogy a vizsgált nyilatkozattételi és közlési forma az adott esetben alkalmas-e a tartalom változatlan visszaidézésére, továbbá a nyilatkozatot tevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására” (Indokolás 41. bekezdés).

[70] Az idézett határozat a BHGY-ban későbbiként jelent meg, ezért az ítéltábla a későbbi jogértelmezést tekintette irányadónak.

[71] Az írásbeliség követelményének Ptk. 6:7. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeinek a már ismertetett, a Ptk. tanácsadó testületének jogértelmezéséhez illeszkedően a másodfokú bíróság az adott ügy tényállási elemeihez mérten, a konkrét, egyedi körülmények vizsgálata alapján bizonyítottanak találta a hamisítatlanság, valódiság és a közlési időpont azonosíthatóságát.

[72] A vizsgált elektronikus levél és a mellékletét képező kérelem egyaránt a felperes nevét tünteti fel, a küldeményt a felpereshez rendelt, az ő személyes adataival megjelölt e-mail címről továbbították. Az alperes válaszát ugyanerre a címre küldte meg. személyi nyilatkozata és a 2025. november 18-án megjelent cikk tartalma alapján nem kétséges, hogy a kérelmet – a kereseti előadással egyezően – a felperestől érkezettnek tekintette a sajtószer, arról szóban is egyeztettek, majd a 2025. november 18-i írásban is a felperes véleményeként ismertették a kérelem tartalmát. Ezekkel a peradatokkal szemben nem merült fel olyan körülmény, amely kétséggé tette volna az előzetes kérelem felperestől származását; ezért a személyes aláírás hiányában is megállapítható volt a jognyilatkozat eredete, hamisítatlansága.

[73] Az előzetes kérelem tartalmának egyértelmű visszaidézhetősége is megvalósult. Az elektronikus levél és mellékletének tartalma a periratok alapján megismerhető volt, azt megkérdőjelező körülmény nem merült fel. Az alperes 2025. november 18-i válaszában és a per során sem vitatta az előzetes kérelem tartalmát; azt a 2025. november 18-i cikkben szó szerint is idézte, a megküldött irat tartalmával egyezően mutatta be.

[74] Az előzetes kérelem elküldésének időpontját az elektronikus levél rendszeradatként tartalmazza; az alperes válasza ehhez az időponthoz képest 5 napon belül, az Smtv. 12. § (2) bekezdésében szabott határidőben érkezett meg. Az alperes a 2025. november 18-i válaszelevelében nem hivatkozott az előzetes kérelem elkészítésére, a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmére. Nem volt azonosítható olyan körülmény, amely az előzetes kérelem megküldésének okiraton szereplő időpontját kétséggé tette volna.

[75] Tévesen értelmezte az alperes a Pp. 496. § (3) bekezdésében foglaltakat. E rendelkezés értelmében a keresetlevelet a közlési kötelezettség utolsó napjától számított tizenöt napon belül kell benyújtani; e határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye. Ennek alapján a keresetindítási határidő kezdő időpontja egyértelműen a közlési kötelezettség utolsó napja (jelen esetben 2025. november 19.); azt a helyreigazítás esetleges teljesítése, az arra adott válasz időpontja nem érinti. Az adott ügyben a keresetindítási határidő utolsó napja 2025. december 4., amikor a felperes keresetét benyújtotta. Ezért helyesen határozott az elsőfokú bíróság az eljárás megszüntetése iránti kérelem elutasításakor.

[76] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait sértette meg [Pp. 495. § (1) bekezdése], az az ügy érdemi eldöntésére kihatott, a hiba orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges. Ezek a körülmények indokoltá teszik az elsőfokú eljárás megismétlését az érdemi szaktól kezdődően. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 381. §-a alapján rendelkezett az érdemi döntés hatályon kívül helyezéséről és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította a Pp. 386. § (2) bekezdés d) pontja szerint meghatározva a lefolytatandó új eljárás szakaszait.

[77] Az előzetes eljárás megtartottságának téves értékelése folytán a jogvita érdemi elbírálása elmaradt; a megismételt eljárásban a keresetet az Smtv. 12. §, a Pp. 495. § - 501. § rendelkezései és az ügyben értékelendő alkotmányossági szempontok alapján kell az elsőfokú bíróságnak elbírálnia.

[78] Az ítéltábla a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján határozta meg a felek másodfokú perköltségét. A felperes részére értékelte a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződéssel igazolt 250.000 forint ügyvédi díjat és az előzetesen megfizetett 48.000 forint fellebbezési illetéket, az alperesnél pedig a megbízási szerződés alapján felszámított 125.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat, figyelemmel az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontjára és a 46. § (1) bekezdésére.

Budapest, 2026. május 12.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Stecbauer Anita s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró